

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Var Vandet alene

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Var Vandet alene", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 670. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid162471/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Lægde Gud vel Bylden sin?
Var ei hele Skylden din,
Eller var det Dyd af dig,
Da ei vraged Himmerig?

2 Syndernes Forladelse
Knuden overhugger,
Til den loles, ynkelig
Barne-Hjertet sukker;
Tænker det sig Pinen kort,
Tænker det al Straffen bort,
Immer dog er Fader vred,
Immer fattes dog Guds Fred!

3 Syndernes Forladelse
Hjerte-Sorgen slukker,
Thi ved den sig uformærkt
Paradis oplukker:
Den udfrier af Dødens Vold,
Thi vor Død var Syndens Sold!
Den i Gud gior Sjælen glad,
Thi kun Synd dem skildte ad!

No. 399.

1 Var Vandet alene
Med Menneske-Bud,
Det gjorde Urene
Ei faure for Gud,
Det gjorde kun vaade,
Det gav ingen Naade,
Det lodte ei Haab,
Det var ingen Døab!

2 Men Ordet med Vandet,
Paa Frelserens Bud,

Det er noget Andet,
Thi Ordet er Gud,
Hans Ord, som det lyder,
Er hvad det betyder,
Saa lidet, saa stort,
Som sagt, saa og gjort!

3 Det Vand-Bad i Ordet,
Som Herren, vort Haab,
Med Almagt omgjordet,
Gav Navn af sin Daab,
Vor Syndighed doder,
Guds Billed gienfoder,
Saa vist som Guds Ord
Er *Jesus* paa Jord!

4 Som Badet, saa Bødet:
Al Viin og alt Brød,
Som fattes Livs-Ordet,
Ei frelse fra Død,
Ei Kierlighed føde,
Men for lægge øde,
De kosted i Kiv
Mangfoldige Liv!

5 Men Vinen og Brødet
I Guddommens Haand,
Med Ordet i Kiødet,
Som Liv er og Aand,
Foreviger Støvet
I Kierligheds-Svøbet,
Gjør Alle til Een:
Hans Kiød og Hans Been!

6 Paa *Troen* beroer
Dog Naaden berømt,

Thi hvo som ei troer,
Af Sandhed er dømt,
Hæn nylier ei *Daaben*,
Ei Himuelen aaben,
Til Døm han kun fik
Guds Kiarligheds-Drik!

No. 400. *)

- 1 Reis op dit Hoved, al Christenhed!
Oploft dit Oie, slaac ei det ned!
I Himlen du bar hjemme;
Der er dit Hjerte, der er din Skat,
Derfra Han kommer med Æren brat
Hvem du kan aldrig glemme!
- 2 Reis op dit Hoved og stir i Sky!
Der skinner saa blidt dit Nyaars-Ny,
Veltændt ved Jule-Tide!
Siig, hvad dig lyster i Aarets Løb!
Det Alt du fanger for Rover-Kiøb,
For Hans paa hoire Side!
- 3 Reis op dit Hoved! af Hjertet siig
Til Korsets Høvding: o tænk paa mig,
Nu er Du i dit Rige!
Da Skiael der falder fra Oie dit,
Du mægter, som du har ønsket tit,
I Paradis at kige!
- 4 Der seer i Haven du Livets Træ,
Og Himlens *Fugle* i Lun og Læ
Du horer liflig sjunge,
Om Herre-Færden i høien Sky,
Om Jord og Himmel de splinterny,
Om Christne evig unge!

*) I Tønen af den Gamle »Løft op dit Hoved, al Christendom.«